

не запушите дупката. Има моменти, когато човѣкъ трѣбва да бѣде строго послушенъ, както онова дѣте на единъ машинистъ, чиято къща била до железницата: дѣтето си играло, и когато експресътъ наближилъ, извикали му отдалече: „Лѣгай!“, дѣтето послушало, легнало и така се спасило. Нѣкой пътъ ви казватъ: „Лѣгай!“ — Ама защо? — Лѣгай, не питай защо — когато мине експресътъ, ще видишъ защо. Има моменти опасни, когато трѣбва да колѣничемъ, и, като мине опасността, да благодаримъ на Богу.

Ама нѣкой казва: „Не искамъ да се преспособя къмъ условията, не искамъ да бѣда еластиченъ“. Ще се преспособишъ. Дъждътъ нѣма да се съобрази-ва, да-ли си облѣченъ или не; слънцето също — да-ли можешъ да понесешъ неговата свѣтлина, а трѣбва ти да се приспособишъ къмъ всички промѣни, да си готовъ да ги понесешъ. Дъждътъ и слънцето много добръ си вършатъ работата. Нека слънцето грѣе, нека се вълнува морето, нека се пукнатъ старитѣ мѣхове — това да не ви смущава, защото Господъ е рѣшилъ да прѣсне старитѣ мѣхове и да налѣе ново вино въ нови мѣхове. Ако хора съ стари идеи и мисли искатъ да живѣятъ при новитѣ условия, горко се лѣжатъ. Такава е съдбата, такъвъ е Божествениятъ законъ. Господъ иска да се подмладите, да се прѣродите. „Какъ ще се прѣродимъ“, питатъ нѣкои. Ще се прѣродите, ще се образува хора нова, въ която ще вложите вашия животъ, форма реална, не мечта. Ако бихте разбирали закона, подъ който сега живѣете, можехте да се подмладите. Какъ може да бѣде това? Когато научите закона, ще се обновите вътрѣшно въ